

Brussel, 23.9.2015
COM(2015) 490 final

**MEDEDELING AAN HET EUROPEES PARLEMENT, DE EUROPESE RAAD EN
DE RAAD**

**Aanpak van de vluchtelingencrisis: nu te nemen operationele, budgettaire en
wetgevende maatregelen in het kader van de Europese migratieagenda**

I. INLEIDING

Elke dag opnieuw zien duizenden mensen zich gedwongen huis en haard te verlaten om geweld te ontvluchten en een veilig toevluchtsoord te zoeken in eigen land of daarbuiten. Onthutsend veel mensen raken ontheemd, en hun aantal groeit naarmate conflicten aanhouden. Op wereldschaal zijn bijna 60 miljoen mensen ontheemd en er zijn sinds de Tweede Wereldoorlog nog nooit zoveel mensen op de vlucht geweest voor oorlog.

De grote aantallen vluchtelingen, migranten en ontheemden die nu aan onze grenzen arriveren, stellen de Europese Unie danig op de proef. De Commissie heeft daarom in mei een Europese migratieagenda gepresenteerd met brede maatregelen om migratie beter te beheren. Een aantal van die maatregelen is al ingevoerd: onder andere twee noodregelingen om 160 000 personen die internationale bescherming nodig hebben vanuit de meest getroffen lidstaten over te brengen naar andere lidstaten van de EU. De vluchtelingencrisis vereist echter onmiddellijke verdere actie.

In deze mededeling stelt de Commissie een reeks **prioritaire maatregelen** voor, die binnen de komende zes maanden zouden moeten worden getroffen. **Maatregelen voor de korte termijn** om de huidige situatie te stabiliseren, moeten worden gecombineerd met **maatregelen voor de langere termijn** die gericht zijn op de totstandkoming van een systeem dat solide en toekomstbestendig is.

We hoeven niet vanuit het niets te beginnen: we hebben al wetgeving, financiële middelen en regelingen om de huidige situatie het hoofd te bieden. Het probleem is dat een en ander vaak niet wordt uitgevoerd, niet bekend is of onvoldoende wordt benut.

In de lijst van prioritaire maatregelen (zie bijlage I) worden de belangrijkste maatregelen vermeld die onmiddellijk zouden moeten worden uitgevoerd: i) operationele maatregelen, ii) budgettaire steun, iii) uitvoering van de EU-wetgeving en iv) volgende stappen op wetgevingsgebied. De Commissie werkt al aan de uitvoering van de maatregelen die onder haar verantwoordelijkheid vallen. Het is nu noodzakelijk dat de lidstaten zich met coördineerde maatregelen hierbij aansluiten.

We moeten gezamenlijk de wereld laten zien dat de Unie in staat is deze crisis aan te pakken. Alle lidstaten moeten daarvoor hun steentje bijdragen, zodat het evenwicht tussen solidariteit en verantwoordelijkheid behouden blijft.

II. RESULTATEN TOT NU TOE

De in mei gepresenteerde **Europese migratieagenda** omvatte brede maatregelen om migratie beter te beheren: aanpak van de acute crisis, maar ook actie ondernemen binnen en buiten de EU om opnieuw vorm te geven aan de wijze waarop wij aan onze verplichtingen jegens mensen in nood voldoen, hulp bieden aan de meest getroffen lidstaten, onze verplichtingen op internationaal en EU-niveau inzake asiel nakomen, mensen die geen bescherming nodig hebben naar hun land van herkomst terugsturen, onze buitengrenzen beheren, de onderliggende oorzaken aanpakken die mensen ertoe aanzetten de levensgevaarlijke reis naar Europa te ondernemen, en de behoeften aan legale migratie onderzoeken die Europa op de lange termijn kan ondervinden.

De agenda heeft twee uitgangspunten, verantwoordelijkheid en solidariteit, waartussen een evenwicht moet worden gevonden. Dat betekent dat alle lidstaten steun moeten bieden, en dat de lidstaten die het meest onder druk staan allereerst moeten streven naar herstel van de orde. Om de situatie te stabiliseren, zijn verbeteringen op beide vlakken nodig.

Er is al een begin gemaakt met de uitvoering van de agenda.

De lidstaten hebben hun solidariteit getoond en ingestemd met de **herplaatsing van 160 000 personen** die duidelijk internationale bescherming nodig hebben vanuit de meest getroffen lidstaten naar andere lidstaten van de EU.

We hebben **EU-financiering** geregeld voor steun aan de meest getroffen lidstaten: ruim 75 miljoen EUR aan noodhulp is uitgetrokken bovenop de 7 miljard EUR aan meerjarige financiering die voor de periode 2014–2020 is toegewezen om het optreden op het gebied van migratie, vluchtelingen en grensbeheer te ondersteunen.

We hebben onze aanwezigheid op zee verdrievoudigd: de **gezamenlijke Frontex-operaties Poseidon en Triton** hebben driemaal zoveel middelen en materieel tot hun beschikking gekregen. Negenentwintig lidstaten en met Schengen geassocieerde landen nemen deel aan de gezamenlijke operaties die Frontex coördineert in Italië, Griekenland en Hongarije. Meer dan 122 000 levens zijn inmiddels gered. Elk leven dat verloren gaat, is er een te veel, maar het aantal mensen dat anders zou zijn omgekomen en nu is gered, is door deze inspanningen aanzienlijk gestegen: met 250%.

We hebben onze inspanningen verdubbeld om smokkelaars aan te pakken en groepen die zich schuldig maken aan mensenhandel te ontmantelen, met name via de **operatie op zee EUNAVFOR MED**¹. Dit heeft het aanbod van schepen afgeknepen, wat heeft geleid tot een daling van het aantal mensen dat de levensgevaarlijke oversteek waagt in gammele, niet-zeewaardige boten. Het aantal mensen dat via de centrale Middellandse Zeeroute aankomt, is daardoor gestabiliseerd op ongeveer 115 000 in augustus – hetzelfde aantal als vorig jaar.

De EU verleent **bijstand aan de bevolking in Syrië**, met name aan binnenlands ontheemden, en biedt financiële steun aan de buurlanden van Syrië die het grootste aantallen vluchtelingen opnemen. De Europese Commissie en de lidstaten hebben tot dusver 3,9 miljard EUR

¹ Op 22 juni 2015 is een crisisbeheersingsoperatie gestart onder de benaming EUNAVFOR MED, die tot taak heeft smokkelactiviteiten in het zuidelijke centrale Middellandse Zeegebied te bestrijden. Op 14 september 2015 hebben de lidstaten besloten dat de operatie overgaat van de eerste fase (verzamelen van informatie) naar de tweede, operationele fase. Door deze belangrijke ontwikkeling wordt het in het kader van deze operatie mogelijk over te gaan tot het aan boord gaan, doorzoeken, in beslag nemen en afleiden van vaartuigen in volle zee waarvan wordt vermoed dat zij voor mensensmokkel of -handel worden gebruikt, overeenkomstig het internationaal recht.

vrijgemaakt om humanitaire, economische, ontwikkelings- en stabilisatiesteun ter beschikking te stellen voor Syriërs in hun eigen land en voor zowel vluchtelingen als gastgemeenschappen in de omliggende landen Libanon, Jordanië, Irak, Turkije en Egypte. De Europese Commissie heeft ook besloten 1,8 miljard euro EU-middelen toe te wijzen voor de instelling van een **“noodtrustfonds voor stabiliteit en de aanpak van de diepere oorzaken van irreguliere migratie en ontheemding in Afrika”**.

We zijn samen de verbintenis aangegaan om het komende jaar **ruim 22 000 mensen van buiten Europa te hervestigen** en ons daarbij solidair met onze burens te tonen. Ook afzonderlijke lidstaten² hebben bilaterale hervestigingstoezeggingen gedaan.

Europa heeft de afgelopen maanden besliste maatregelen genomen, maar de vluchtelingencrisis vereist onmiddellijke verdere actie. Voor een structurele oplossing van de crisis is een koerswijziging van het migratiebeleid van de Unie nodig, die zorgt voor sterke grenzen, eerlijke procedures en een systeem dat op problemen kan anticiperen.

<i>Belangrijke maatregelen die al zijn genomen</i>	<p>In het kader van de Europese migratieagenda zijn onder andere al de volgende maatregelen genomen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • de middelen en het materieel voor onze aanwezigheid op zee met de gezamenlijke Frontex-operaties Poseidon en Triton zijn verdrievoudigd • de noodfinanciering voor de meest getroffen lidstaten is verdubbeld • door actie tegen mensensmokkelaars is het aanbod van schepen afgeknepen, waardoor het aantal migranten die de centrale Middellandse Zee oversteken in augustus 2015 is teruggebracht tot het niveau van 2014 • de herplaatsing van personen die internationale bescherming nodig hebben en zich al in de EU bevinden, kan snel van start gaan nu overeenkomst is bereikt over de herplaatsing van 160 000 personen dit jaar • samen met de UNHCR wordt al gewerkt aan de hervestiging van 22 000 vluchtelingen die zich nog buiten de EU bevinden
---	--

III. PRIORITAIRE MAATREGELLEN VOOR DE KOMENDE ZES MAANDEN

Het meest dringend is nu de lidstaten te helpen die op hun grondgebied ongekende aantallen vluchtelingen opvangen.

Daarvoor moet zowel binnen als buiten de EU actie worden ondernomen. **Binnen de EU** moeten de lidstaten die de grootste druk ondervinden worden gesteund door toepassing van de procedures, door verstrekking van financiële en technische bijstand, door bij te dragen aan een verlichting van de druk met behulp van een rechtvaardige herplaatsingsregeling en door versterking van onze gezamenlijke grenzen. **Buiten de EU** moeten de voorwaarden worden geschapen waardoor vluchtelingen dicht bij huis kunnen blijven, door onze partnerschappen met buurstaten die tijdelijke bescherming kunnen bieden en met belangrijke doorreislanden te versterken, door financiering voor de UNHCR en het Wereldvoedselprogramma en andere

² Dit is het geval voor Ierland, dat heeft toegezegd om ter aanvulling op de EU-regeling steun te zullen verlenen aan 2 900 personen die duidelijk internationale bescherming nodig hebben, zowel in de vorm van herplaatsing als in de vorm van hervestiging, en het Verenigd Koninkrijk, dat in de periode tot het eind van de ambtstermijn van het huidige Britse parlement in 2020 tot 20 000 Syrische vluchtelingen zal hervestigen.

betrokken instanties te garanderen, door de strijd tegen mensensmokkelaars en -handelaars te intensiveren en door de diplomatieke betrokkenheid in belangrijke crises zoals die in Syrië te versterken.

III.1 OPERATIONELE MAATREGELEN

De ondersteuning van de lidstaten in nood vormt de kern van het herplaatsingsbeleid waarover de Raad de afgelopen dagen tot overeenstemming is gekomen en dat inhoudt dat **160 000 personen die internationale bescherming nodig hebben, zullen worden herplaatst**. Met deze steun kan de druk op de meest getroffen lidstaten in aanzienlijke mate, al is het maar voor een deel, worden verlicht. Alle lidstaten dienen nu met spoed een nationaal contactpunt voor herplaatsing aan te wijzen, zodat personen die om herplaatsing in een bepaalde lidstaat verzoeken, snel kunnen worden geïdentificeerd en overgebracht. De regels die secundaire bewegingen moeten voorkomen, d.w.z. ervoor moeten zorgen dat vluchtelingen in de lidstaat van herplaatsing blijven, vergen eveneens investeringen van de lidstaten.

De snelste praktische steun wordt verleend door de inzet van **ondersteuningsteams voor migratiebeheer** in hotspot-gebieden (zie bijlage II). De inzet van de ondersteuningsteams heeft onmiddellijk effect op het meest kritieke punt, namelijk dat voor de meest getroffen lidstaten het aantal nieuwkomers eenvoudigweg te groot is om doeltreffend te kunnen verwerken. Medewerkers van EU-agentschappen en van andere EU-lidstaten worden ingezet om te helpen bij het identificeren, screenen en registreren van migranten bij binnenkomst in de EU. Dit is de eerste stap naar een veilige toekomst voor mensen in nood, die het bovendien mogelijk maakt om in een vroeg stadium vast te stellen welke migranten naar hun land van herkomst moeten worden teruggestuurd. Het netwerk van de betrokken EU-agentschappen stimuleert ook de samenwerking bij de bestrijding van migrantensmokkel, de identificatie van verdachten en het bevorderen van nieuwe onderzoeken. De ondersteuningsteams kunnen alleen optreden in samenwerking met de nationale autoriteiten. Slechts de nationale autoriteiten kunnen goed functionerende opvanginfrastructuur opzetten (met financiële steun van de EU) en beheren, sturing geven aan belangrijke spelers zoals lokale autoriteiten, sociale diensten, rechtshandavingsautoriteiten en beheerders van opvangfaciliteiten en de contacten met deze spelers verzorgen. Frontex³, het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken EASO⁴, Europol⁵ en Eurojust⁶ kunnen beleidsexpertise leveren, rechtstreekse communicatie tussen de lidstaten faciliteren en een specifieke rol spelen bij de coördinatie van terugkeeroperaties. Italië en Griekenland moeten nu allereerst hun stappenplannen voor herplaatsing en voor de ondersteuningsteams die op de hotspots worden ingezet afronden en met de uitvoering ervan beginnen, en voor passende opvanginfrastructuur zorgen.

³ Het Europees agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie (Frontex) bevordert, coördineert en ontwikkelt het Europees grensbeheer. Het is opgericht op 26 oktober 2004 bij Verordening (EG) nr. 2007/2004 van de Raad.

⁴ Het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken verleent de lidstaten praktische en technische ondersteuning. Het is opgericht op 19 mei 2010 bij Verordening (EG) nr. 439/2010 van het Europees Parlement en de Raad.

⁵ Europol is het agentschap van de Europese Unie voor rechtshandhaving. Het staat de lidstaten van de EU bij in de strijd tegen zware internationale criminaliteit en terrorisme. Europol is opgericht op 1 juli 1999.

⁶ Eurojust is het agentschap van de Europese Unie voor justitiële samenwerking. Het ondersteunt de coördinatie en de samenwerking tussen nationale onderzoeks- en vervolgingsautoriteiten. Het is opgericht op 28 februari 2002 bij Besluit 2002/187/JBZ van de Raad.

Ook de gezamenlijke Frontex-operaties Poseidon en Triton zijn nog een aspect van de belangrijke operationele steun die Frontex verleent. Het gaat hier om een voorbeeld van doeltreffende solidariteit dat verdere uitbreiding en navolging verdient, en het is de bedoeling dat de lidstaten snel en actief reageren op verzoeken van Frontex om uitrusting en deskundigen ter beschikking te stellen. Er zijn voor de lidstaten verschillende mechanismen die voor dit doel kunnen worden ingezet, maar deze worden niet ten volle benut.

Het **EU-mechanisme voor civiele bescherming**⁷ kan door een lidstaat worden geactiveerd als deze zich door een crisis overrompeld voelt. Op het mechanisme voor civiele bescherming kan een beroep worden gedaan voor allerlei vormen van bijstand in natura, zoals modules voor teams en hun uitrusting, noodonderdak, medische goederen en andere non-foodartikelen, alsmede expertise. De deelnemende lidstaten verlenen de bijstand en de Commissie kan het vervoer van hulpgoederen en deskundigen naar het betrokken land medefinancieren. In 2015 is het mechanisme tweemaal geactiveerd voor bijstand aan Hongarije⁸, en eenmaal voor Servië⁹, om spoedhulp te bieden bij behoeften die ontstonden door een ongekende instroom van vluchtelingen en migranten.

De lidstaten kunnen vragen om de inzet van **snelle-grensinterventieteams** (RABIT) voor onmiddellijke ondersteuning van de grenswacht bij plotselinge of uitzonderlijke migratiedruk (zie bijlage III). Via het mechanisme kan voor beperkte tijd operationele steun worden verleend. Frontex zorgt voor de financiering en de inzet van nationale technische hulpmiddelen en medewerkers die door de lidstaten worden geleverd. Het mechanisme is slechts éénmaal door Griekenland geactiveerd, namelijk in 2010¹⁰, toen het aan de landsgrens met Turkije door de komst van een groot aantal migranten in de problemen kwam. Tijdens die operatie verleenden elke week bijna 200 goed opgeleide gedetacheerde functionarissen uit 26 lidstaten bijstand aan hun Griekse collega's bij het bewaken van de grensgebieden en het identificeren van aangetroffen irreguliere migranten. Dankzij deze bijstand kon de situatie aan de Grieks-Turkse grens worden gestabiliseerd en het aantal nieuwkomers worden verminderd ten opzichte van de piekcijfers die in 2010 werden geregistreerd.

De afgelopen weken heeft een aantal lidstaten een beroep gedaan op de mogelijkheid die de Schengengrenscode biedt om het **grenstoezicht tijdelijk opnieuw in te voeren**. In uitzonderlijke crisissituaties is dat gerechtvaardigd, maar het moet een tijdelijke maatregel blijven die geldt totdat de situatie is gestabiliseerd. Het moet worden gezien als een signaal dat het uiterst urgent is dat iedereen eraan meewerkt om het normale migratiebeheer zo snel mogelijk te herstellen. Als deze maatregelen worden verlengd of om aanvullende maatregelen wordt gevraagd, zal de Commissie haar oordeel over de situatie formaliseren door op basis

⁷ Het EU-mechanisme voor civiele bescherming faciliteert samenwerking op het gebied van de respons in noodsituaties tussen 33 Europese landen (de 28 lidstaten van de EU, IJsland, Montenegro, Noorwegen, Servië en de voormalige Joegoslavische republiek Macedonië). Turkije heeft onlangs de overeenkomst inzake de officiële toetreding tot het mechanisme ondertekend. De deelnemende staten bundelen de middelen die zij aan elkaar en aan andere landen overal ter wereld ter beschikking kunnen stellen. De Europese Commissie beheert het mechanisme via het Coördinatiecentrum voor respons in noodsituaties. Elk land ter wereld kan verzoeken om bijstand van het EU-mechanisme voor civiele bescherming. Ook de Verenigde Naties en bepaalde internationale organisaties, zoals de Internationale Organisatie voor Migratie, kunnen het mechanisme activeren en om hulp in niet-lidstaten van de EU verzoeken.

⁸ Een aantal lidstaten, waaronder Denemarken, Bulgarije, Slovenië, Finland en Polen, heeft al materiële steun aangeboden zoals dekens, beddengoed en tenten, die door de Hongaarse autoriteiten is aanvaard.

⁹ De op 21 september gevraagde steun omvatte voertuigen, brandstof, hygiënische artikelen, bedden, matrassen en voedsel. Hongarije heeft tot dusver 50 000 beschermingsmaskers aangeboden.

¹⁰ De operatie aan de Grieks-Turkse grens begon op 2 november 2010 en liep tot 2 maart 2011, de datum waarop Frontex de gezamenlijke operatie Poseidon Land hervatte.

van de Schengengrenscore advies uit te brengen. Als de regelingen voor herplaatsing en de inzet van ondersteuningsteams in de hotspots volledig worden uitgevoerd, zouden de controles de komende maand weer moeten kunnen worden opgeheven.

De EU zou ook met onmiddellijke ingang het **diplomatieke offensief** dat is beschreven in de recente gezamenlijke mededeling over de rol van het externe optreden van de EU bij de aanpak van de vluchtelingencrisis in Europa¹¹, moeten intensiveren. De kern daarvan is een afgewogen aanpak waarbij enerzijds wordt benadrukt wat de EU van haar partners aan steun verwacht voor het aanpakken van het migrantenvraagstuk en anderzijds de steun en de samenwerking die de EU kan bieden om deze inspanningen te ondersteunen, worden versterkt.

- De **migratietop** die op 11 en 12 november 2015 in **Valletta** (Malta) zal worden gehouden, biedt bij uitstek de gelegenheid om te laten zien dat migratievraagstukken in de betrekkingen van de EU met de Afrikaanse partners nu prioritair zijn¹². De EU heeft het werk aan de voorbereidingen voor de top al geïntensiveerd, samen met alle partners en de betrokken internationale organisaties. De oprichting van het noodtrustfonds voor stabiliteit en de aanpak van de diepere oorzaken van irreguliere migratie en ontheemding in Afrika, dat over een aanvangskapitaal van 1,8 miljard EUR kan beschikken, is al een tastbaar voorbeeld van de bijdrage die de EU zal leveren. Dit kan onderdeel zijn van een tweeledig partnerschap dat erop gericht is enerzijds de instroom van migranten uit Afrika te verminderen en anderzijds de terugkeer van mensen die niet voor internationale bescherming in aanmerking komen, te stimuleren.
- Op de **conferentie op hoog niveau over de Westelijke Balkanroute** die gelijktijdig met de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken van 8 oktober 2015 zal worden gehouden, zal worden gesproken over onze gemeenschappelijke taak om de huidige migratiedruk aan te pakken en de stabiliteit in het beheer van de migratie via de Westelijke Balkanroute te herstellen. De financiering die de EU aan de Westelijke Balkanlanden biedt, onderstreept haar bereidheid om de partnerlanden in haar nabuurschap te helpen bij de aanpak van een gigantische en zich snel ontwikkelende uitdaging. Dat gaat verder dan humanitaire hulp aan vluchtelingen: het is ook van primair belang om hulp te bieden om de capaciteit op het gebied van migratiebeheer te versterken en mensensmokkel aan te pakken.
- Als onderdeel van de strategie van de EU moeten ook nieuwe vormen van **operationele samenwerking** worden opgezet om de vaardigheden en de kennis die binnen de EU worden ontwikkeld en gebundeld, beter te kunnen delen met partners buiten de EU. Om de connecties tussen de instanties voor rechtshandhaving en migratiebeheer in de EU en die in de buurlanden te verstevigen, ook op het gebied van terugkeer en overname, moet vaker gebruik worden gemaakt van middelen zoals gezamenlijke deskundigenteams, administratieve regelingen en informatie-uitwisseling. Frontex, het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken, Europol en Eurojust moeten op dit gebied een rol spelen.

¹¹ JOIN(2015) 40 van 9 september 2015.

¹² Aan de top zal worden deelgenomen door de lidstaten van de EU, de lidstaten van de Afrikaanse Unie, de Afrikaanse landen die deelnemen aan de processen van Rabat en Khartoem, de UNHCR en de Internationale Organisatie voor Migratie. De top van Valletta volgt op de bijeenkomst van de Europese Commissie en de Commissie van de Afrikaanse Unie die op 21 april 2015 in Brussel is gehouden.

- De vluchtelingen crisis is een wereldwijde crisis. De EU moet dan ook aan de *wereldwijde inspanningen* bijdragen en deze stimuleren. Dit betekent dat ook nauw moet worden samengewerkt met belangrijke internationale organisaties zoals de UNHCR, het Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties, de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) en het Rode Kruis. De samenwerking met de UNHCR wordt al opgevoerd. Dergelijke samenwerking moet ook topprioriteit krijgen in de dialoog met strategische partners en regionale spelers zoals de Golfstaten.

<p><i>Belangrijke maatregelen voor de komende zes maanden</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • de regelingen voor herplaatsing en de inzet van ondersteuningsteams voor migratiebeheer in hotspots moeten volledig worden uitgevoerd • de lidstaten moeten gebruikmaken van instrumenten die al bestaan: activering van het mechanisme voor civiele bescherming en inzet van snelle-grensinterventieteams • de situatie in het Schengengebied moet worden genormaliseerd en de tijdelijke controles aan de binnengrenzen moeten worden opgeheven • de diplomatieke aanpak en de samenwerking met derde landen moeten worden geïntensiveerd
---	--

III.2 BUDGETTAIRE STEUN

De financiële steun zal met onmiddellijke ingang worden versterkt. De noodfinanciering uit de EU-begroting op het gebied van asiel, migratie en grenstoezicht is dit jaar al verdubbeld en bedraagt nu 73 miljoen euro. Daarmee is rechtstreekse onmiddellijke crisissteun verleend (zie bijlage IV). In het kader van het **Fonds voor asiel, migratie en integratie** (AMIF) en het **Fonds voor interne veiligheid** (ISF) heeft Italië bijvoorbeeld ruim 19 miljoen EUR aan noodfinanciering ontvangen en Griekenland bijna 5 miljoen EUR, en nieuwe aanvragen zijn momenteel in behandeling. Vorige week is 4 miljoen EUR toegewezen aan Hongarije, waarmee het totaal voor dit jaar tot nu toe op ruim 5 miljoen EUR komt. Deze middelen zijn inmiddels opgebruikt en een aantal nieuwe verzoeken is in behandeling. De Commissie komt volgende week met een voorstel om dit **budget voor 2015 met 100 miljoen EUR te verhogen**.

Dat bedrag komt bovenop de grote bedragen (ruim 300 miljoen EUR) die in 2015 worden vrijgemaakt als voorfinanciering in het kader van de **meerjarige fondsen voor migratie en grenzen**. Afgelopen week ontving Griekenland een eerste tranche van 33 miljoen EUR en Italië ontving in augustus 39,2 miljoen EUR.

Middelen zijn dus beschikbaar en meer middelen worden beschikbaar gemaakt, maar om deze snel in te zetten, moet een groot aantal overheidsinstanties zich inspannen en moet een slimme aanpak worden gekozen om binnen zo kort mogelijke tijd een zo groot mogelijk effect te sorteren. Het is bijvoorbeeld beter om niet te wachten op de bouw van traditionele opvangfaciliteiten maar een oplossing te zoeken door snel al bestaande publieke of particuliere gebouwen in gebruik te nemen.

De **agentschappen van de EU** spelen een essentiële rol om de samenwerking mogelijk te maken en de beschikbare expertise zo goed mogelijk te benutten. Zij moeten nu hun activiteiten op het terrein veel sterker uitbreiden dan oorspronkelijk de bedoeling was. De EU-agentschappen die op migratiegerelateerde gebieden actief zijn, hebben daarom een **forse financiële injectie** nodig. De Commissie zal volgende week voorstellen om de capaciteit van

de drie belangrijkste EU-agentschappen te versterken met in totaal 120 extra posten: 60 voor Frontex, 30 voor EASO en 30 voor Europol. De extra kosten daarvoor in 2015 bedragen 1,3 miljoen EUR, dat nog in 2015 beschikbaar moet komen. Voor verdere uitbreiding van het mandaat van de drie agentschappen zou onmiddellijk aanvullende financiering nodig zijn.

De Commissie wil voorstellen indienen om de fondsen voor migratie en grenzen in 2016 met 600 miljoen EUR te versterken. Dat bedrag zou bovenop de voor de noodherplaatsingsregeling geplande 780 miljoen EUR komen. Deze aanvullende financiering dient ter dekking van de steun aan de hotspot-gebieden, de hulp aan de meest getroffen lidstaten, de eerste financiële steun aan de lidstaten van herplaatsing en de versterking van de operationele capaciteit van de agentschappen. Daarmee kan een reële bijdrage worden geleverd aan de onmiddellijke behoeften op het gebied van migratiebeheer, opvang, terugkeer en grenstoezicht.

Voorrang moet worden gegeven aan de overbrugging van het **tekort aan financiering voor de Syriëcrisis**. Dit tekort is ten dele de rechtstreekse oorzaak van de gegroeide vluchtelingenstroom in het oostelijke Middellandse Zeegebied. Het is echter ook een gevolg van “donormoeheid”. Als we er serieus naar willen streven dat de meerderheid van de vluchtelingen zo dicht mogelijk bij huis wordt opgevangen, dan zullen we daarvoor meer geld moeten uittrekken. Volgens de schatting van de Verenigde Naties bedragen de kosten van de humanitaire behoeften waarin niet is voorzien voor de Syrische crisis in 2015 in totaal 4 miljard EUR¹³. Tot dusver is echter slechts 38% van de financieringsvereisten geregeld. De gevolgen van dit tekort zijn dramatisch: volgens Unicef zijn de afgelopen maanden tot vijf miljoen mensen (voor de helft kinderen) getroffen door grote onderbrekingen van de watervoorziening, met als gevolg een groot risico op de uitbraak van ziekten. De EU en de lidstaten zouden zich ertoe moeten verbinden om ten minste de helft van deze kosten te dekken.

Het Wereldvoedselprogramma, het Rode Kruis, de Wereldgezondheidsorganisatie en andere partners zijn geconfronteerd met ernstige tekorten en onderbrekingen in de verstrekking van voedsel en gezondheidszorg. De meeste lidstaten van de EU hebben hun bijdrage aan het Wereldvoedselprogramma verlaagd, sommige met maar liefst 100 % (zie bijlage V). Volgens de UNHCR is de voedselhulp voor 1,6 miljoen vluchtelingen al verminderd en kunnen 750 000 kinderen niet naar school, ondanks de grote inspanningen van de EU en andere donoren. Als gevolg van het financieringstekort lopen 70 000 zwangere vrouwen risico op een onveilige bevalling. Het wekt dan ook nauwelijks verbazing dat veel vluchtelingen tot de slotsom komen dat de gevaren van de reis naar Europa te prefereren zijn boven de risico's die thuisblijvers lopen. De Commissie roept de lidstaten op de **financiering voor voedselhulp via het Wereldvoedselprogramma weer op het peil van 2014 te brengen**, zodat de voedselvoorziening aan Syrische vluchtelingen kan worden gestabiliseerd. De Commissie zal de middelen voor humanitaire noodhulp en civiele bescherming voor 2015 met **200 miljoen EUR** verhogen, zodat onmiddellijk kan worden ingegaan op verzoeken van de UNHCR, het Wereldvoedselprogramma en andere betrokken organisaties om vluchtelingen snel hulp te bieden.

Gezien de snel veranderende situatie is flexibiliteit essentieel. **Humanitaire hulp** is een van de meest flexibele en snelst in te zetten instrumenten waarover de EU beschikt. Het daarvoor in de ontwerpbegroting voorgestelde bedrag wordt in 2016 verhoogd met **300 miljoen EUR**.

¹³ Financiële controledienst van het VN-Bureau voor de Coördinatie van Humanitaire Aangelegenheden (OCHA).

In verband met de seizoenswisseling is het essentieel dat de EU voldoende capaciteit heeft om te voldoen aan verzoeken van ngo's en VN-agentschappen om snel gerichte hulp te verlenen.

Een van de meest doeltreffende instrumenten voor de steun aan Syrische vluchtelingen is het **regionale trustfonds van de EU voor de Syrische crisis** (het Madadfonds¹⁴, zie bijlage VI). De EU heeft al startbijdragen in het fonds gestort ten belope van 38 miljoen EUR en is van plan om later dit jaar en in de toekomst nog grotere bijdragen te storten. Italië heeft 3 miljoen EUR in het fonds gestort en Duitsland heeft een bijdrage van 5 miljoen EUR toegezegd. De EU treft momenteel de voorbereidingen om tegen 2015 100 miljoen EUR extra toe te kennen. Het trustfonds zal in het eerste jaar bijgevolg al over 150 miljoen EUR beschikken. Gezien de behoeften op het terrein en de indrukwekkende projectpijplijn van 440 miljoen EUR is echter nog veel meer nodig. Als we ons duidelijk en voor langere tijd verbinden tot deelname aan het trustfonds, geven we de vluchtelingen en de internationale gemeenschap een krachtig signaal dat op de steun van de EU kan worden gerekend. De Commissie zal volgende week voorstellen om de financiering van het Europees nabuurschapsinstrument (ENI) in 2015 met 300 miljoen EUR te verhogen. Daarmee kan het Madadfonds worden versterkt en kan hulp worden geboden aan derde landen die Syrische vluchtelingen opvangen. Dit gaat samen met een verdere hertoewijzing van de middelen voor het pretoetredingsinstrument, zodat het totale niveau van de EU-financiering voor het trustfonds in deze fase op ruim **500 miljoen EUR** komt.

De bijdragen van de lidstaten zouden in overeenstemming moeten zijn met de steun die de EU biedt, zodat het fonds in totaal op ten minste 1 miljard EUR kan rekenen. Dit zou een krachtig internationaal signaal geven van de bereidheid van de EU om de Syrische vluchtelingen te helpen.

De druk op **Turkije, Libanon en Jordanië** neemt al vele jaren toe doordat miljoenen mensen uit Syrië zijn gevlucht. Het is duidelijk dat de onderliggende oorzaken al vele jaren bestaan. De aanpak van de politieke chaos is uiterst complex en we zullen onze inspanningen moeten verdubbelen. De EU werkt nauw samen met haar burens om de migratieproblemen te helpen oplossen.

- In **Turkije** is al 176 miljoen EUR ingezet voor migratiegerelateerde maatregelen, waaronder rechtstreekse bijstand aan de vluchtelingen. De EU bespreekt momenteel met Turkije een herziening van de toewijzing van EU-middelen zodat in totaal **1 miljard EUR** ter beschikking kan worden gesteld voor maatregelen ten behoeve van de vluchtelingen in 2015 en 2016, gaande van steun voor infrastructuur tot gezondheidsdiensten en onderwijs aan vluchtelingenkinderen in hun eigen taal. Een aanzienlijk deel hiervan zal worden geïmplementeerd via het Madadfonds van de EU, zodat de steun snel kan worden geleverd. Naast deze substantiële financiële steun is de Commissie met Turkije een brede migratiedialoog aangegaan over alle aspecten, inclusief registratie, overname en terugkeer, waarvoor Turkije doeltreffender te werk moet gaan. Het actieplan EU-Turkije inzake migratie moet zo snel mogelijk worden afgerond.
- In **Servië** en de **voormalige Joegoslavische republiek Macedonië** heeft de onverwachte aankomst van tienduizenden vluchtelingen van buiten de regio de infrastructuur sterk onder druk gezet. Hoewel de belangrijkste opgave is te voorkomen dat deze situatie meer wordt dan een tijdelijk probleem, is het duidelijk dat deze

¹⁴ De naam van het trustfonds is "Madad", wat in het Arabisch ruwweg staat voor hulp die gezamenlijk wordt geboden.

landen twee soorten hulp nodig hebben: steun en advies voor de opbouw van migratiebeheer en ondersteuning van vluchtelingen, alsmede directe steun om de vluchtelingen die zich nu op hun grondgebied bevinden, te kunnen verwerken. De EU heeft al 78 miljoen EUR geboden om de opvangcentra en het grenstoezicht te verbeteren, en daarnaast is sinds juli 1,7 miljoen EUR verstrekt aan humanitaire hulp. De Commissie bereidt een pakket van **nog eens 17 miljoen EUR** voor omdat de vluchtelingenstroom over de Westelijke Balkan voorlopig nog zal aanhouden.

Het noodtrustfonds voor stabiliteit en de aanpak van de diepere oorzaken van irreguliere migratie en ontheemding in Afrika biedt vooral steun om de structurele zwakten van het migratiebeheer aan te pakken. Het trustfonds richt zich op de aanpak van de crises in de Sahel, de regio rond het Tsjaadmeer, de Hoorn van Afrika en Noord-Afrika. Het is bedoeld om bij te dragen tot stabiliteit in de genoemde regio's en tot beter migratiebeheer. Tot dusver hebben slechts twee EU-lidstaten¹⁵ bevestigd dat zij een bijdrage zullen leveren bovenop de **1,8 miljard EUR** die op EU-niveau wordt verstrekt. De bijdragen van de lidstaten zouden in overeenstemming moeten zijn met de steun die de EU biedt.

Gezien de dominantie van het migratievraagstuk is het duidelijk dat de basisfinanciering van de EU voor deze problemen moet worden versterkt. Lidstaten in nood kunnen echter al een beroep doen op allerlei soorten steun van zowel financiële als operationele aard. In de gevallen dat daarvoor de bestaande plannen moeten worden geherprogrammeerd, bestaat die mogelijkheid juist om de lidstaten in staat te stellen op omstandigheden zoals de migrantencrisis te reageren. Er is een sterke behoefte aan grotere flexibiliteit binnen het meerjarig financieel kader om het mogelijk te maken dat schaarse financiële middelen voor deze prioriteitsgebieden worden ingezet. Alhoewel de **structuurfondsen** gericht zijn op de lange termijn, kunnen zij toch mede worden ingezet voor de aanpak van de migratieproblemen waar het gaat om integratiemaatregelen zoals taalonderricht of de medefinanciering van belangrijke infrastructuur, inclusief huisvesting en sociale infrastructuur, en in noodgevallen opvangcentra. Ook financiering voor de kortere termijn is beschikbaar: via het **Fonds voor de meest behoeftigen**, dat voor de periode 2014–2020 over 3,8 miljard EUR beschikt, wordt al steun verleend aan migranten en vluchtelingen in België, Spanje en Zweden. Het kan voor voedsel en kleding zorgen vanaf de eerste dag, maar het biedt ook snelle integratiesteun voor asielzoekers. De lidstaten moeten zich ertoe verbinden hun bestaande plannen aan te passen om aan nieuwe prioriteiten te kunnen voldoen.

¹⁵ Frankrijk en Spanje (de bedragen zijn nog niet vastgesteld).

<p><i>Belangrijke maatregelen voor de komende zes maanden</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • verhoging van de noodfinanciering voor de meest getroffen lidstaten met 100 miljoen EUR voor 2015 • versterking van het personeel van de drie belangrijkste EU-agentschappen met 120 extra posten met ingang van 2015 • verhoging van de noodfinanciering voor de meest getroffen lidstaten en de financiering voor Frontex, EASO en Europol voor 2016 met 600 miljoen EUR • de lidstaten zouden de financiering voor voedselhulp via het Wereldvoedselprogramma weer op het peil van 2014 moeten brengen; daarnaast wordt in 2015 200 miljoen EUR aan EU-middelen voor humanitaire hulp ingezet voor rechtstreekse steun aan vluchtelingen • verhoging van de humanitaire hulp met 300 miljoen EUR in 2016 om te kunnen voorzien in de essentiële behoeften van de vluchtelingen, zoals voedsel en onderdak • ondersteuning van het trustfonds voor Syrië met ruim 500 miljoen EUR uit de EU-begroting en equivalente bijdragen van de lidstaten • herziening van de toewijzing van EU-middelen (tot 1 miljard EUR) voor maatregelen op het gebied van vluchtelingenhelp in Turkije; mobilisering van 17 miljoen EUR voor Servië en de voormalige Joegoslavische republiek Macedonië
--	---

III.3 UITVOERING VAN HET EU-RECHT

De Europese migratieagenda steunt op een eenvoudig beginsel: migranten die internationale bescherming nodig hebben, moeten worden geholpen en migranten die geen recht hebben op verblijf in de EU, moeten worden teruggestuurd. Het is voor de uitvoering van het Europees migratiebeleid van essentieel belang dat alle lidstaten de gemeenschappelijke regels inzake asiel en irreguliere migratie die recentelijk op EU-niveau zijn overeengekomen, volledig toepassen.

Sinds het begin van deze eeuw heeft de Commissie een reeks voorstellen gepresenteerd om een **gemeenschappelijk Europees asielstelsel** op te zetten (zie bijlage VII). Het Europees Parlement en de Raad hebben al deze voorstellen bekrachtigd.

In heel Europa gelden nu dezelfde normen voor de manier waarop asielzoekers, met respect voor hun waardigheid, worden ontvangen, en voor de manier waarop hun asielaanvragen worden behandeld. Bovendien zijn in heel Europa gemeenschappelijke criteria van kracht aan de hand waarvan onze onafhankelijke rechtsstelsels bepalen of iemand in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Het gemeenschappelijk Europees asielstelsel wordt gevormd door vijf verschillende wetgevingsinstrumenten, namelijk de Dublinverordening, de richtlijn asielprocedures, de richtlijn asielnormen, de richtlijn opvangvoorzieningen en de Eurodac-regels inzake het nemen van vingerafdrukken. Het zijn zeer recente instrumenten, waarvan de laatste in werking zijn getreden in juli 2015.

De uitvoering van het EU-recht op dit gebied laat te wensen over. De Commissie is van plan al het mogelijke te doen om ervoor te zorgen dat het EU-recht inzake asiel en migratie wordt omgezet en gehandhaafd. In dat kader leidt zij vandaag een nieuwe reeks inbreukprocedures in, met 40 nieuwe beslissingen over inbreukzaken (zie bijlage VII). De

realiteit is dat de crisis waarmee we dit jaar worden geconfronteerd, wordt verergerd door het feit dat de bestaande wetgeving over onder andere opvangvoorzieningen, vingerafdrukken en terugkeer niet naar behoren wordt uitgevoerd.

Bijzondere aandacht moet worden besteed aan **Griekenland**, dat dringend werk moet maken van een terugkeer naar de normale situatie, zodat **binnen de komende zes maanden het Dublinsysteem opnieuw kan worden toegepast**. Griekenland is door zijn geopolitieke situatie de afgelopen maanden zwaar onder druk komen te staan. Dit komt nog bovenop de aanhoudende problemen die Griekenland heeft om aan zijn verplichtingen uit hoofde van het EU-recht te voldoen. Sinds 2011 zijn naar aanleiding van arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en het Europees Hof van Justitie Dublinoverdrachten naar Griekenland geschorst. Reden daarvoor is dat door de aanhoudende tekortkomingen in het Griekse asielstelsel met dergelijke overdrachten de grondrechten van de betrokkene zouden worden geschonden. Griekenland moet nu met de steun die het krijgt de situatie op het terrein aanzienlijk verbeteren. Het moet al het mogelijke doen om er in het bijzonder voor te zorgen dat:

- de diensten die verantwoordelijk zijn voor asiel en voor eerste opvang over geschikt personeel beschikken, om effectief grensbeheer (screening, identificatie en het nemen van vingerafdrukken) en een effectieve asielprocedure te garanderen;
- de nodige investeringen worden gedaan om tegemoet te komen aan de opvangbehoeften van gemengde migratiestromen; Griekenland moet zich in het bijzonder maximaal inspanssen om passende opvangcapaciteit te creëren voor de huidige instroom en om personen die worden herplaatst passende faciliteiten te bieden;
- de procedures en stelsels voor de absorptie van EU-middelen worden verbeterd;
- het terugkeersysteem doeltreffend is (ondersteunde vrijwillige en gedwongen terugkeer).

<i>Belangrijke maatregelen voor de komende zes maanden</i>	<ul style="list-style-type: none"> • de lidstaten moeten de EU-regels inzake asiel en migratie snel en volledig uitvoeren • Griekenland moet de normale situatie herstellen en moet alle mogelijke maatregelen treffen om binnen de komende zes maanden Dublintransfers naar Griekenland opnieuw mogelijk te maken
---	--

IV. VOLGENDE STAPPEN OP WETGEVINGSGBIED: EEN SOLIDE EN TOEKOMSTBESTENDIG SYSTEEM INSTELLEN

Kortetermijnmaatregelen om de acute crisis aan te pakken, zijn geen oplossing voor de lange termijn. Precies daarom voorziet het Verdrag van Lissabon in de instelling van een gemeenschappelijk asielstelsel. Om tot een echt Europees stelsel te komen, moeten we nu niet alleen wat is overeengekomen volledig uitvoeren en handhaven, maar ook vaart zetten achter de resterende componenten. De beleidsdomeinen die essentieel zijn voor een geslaagd migratiebeheer zijn nauw met elkaar verbonden. Tekortkomingen aan de buitengrens kunnen druk doen ontstaan op het asielstelsel. Voorts kunnen problemen bij de identificatie en registratie van migranten bij binnenkomst het vertrouwen in het systeem in zijn geheel ondermijnen. Het lage terugkeerpercentage van migranten die niet in aanmerking komen voor verblijf in de EU leidt tot cynisme over de waarde van asielbeslissingen. Tot slot is de afgelopen weken en maanden ook gebleken dat wanneer de onderliggende oorzaken van migratie onvoldoende worden aangepakt en de druk van buiten de EU niet wordt verlicht, de

EU het zeer zwaar te verduren krijgt. Daarom moeten maatregelen worden genomen op de volgende gebieden:

(i) Het **gemeenschappelijk Europees asielstelsel** is de garantie van Europa dat het zal voldoen aan zijn verplichting om tijdelijke of permanente hulp te verlenen aan personen die internationale bescherming nodig hebben en om de grondrechten van de migranten te eerbiedigen. Dit moet de kerngedachte van ons streven blijven. De druk op het stelsel dit jaar toont echter dat **een herziening van de Dublinverordening¹⁶ nodig is** en dat erop moet worden toegezien dat de verordening volledig wordt uitgevoerd. In een ordelijk en billijk systeem moeten asielzoekers de mogelijkheid krijgen om te werken. De lidstaten die op grond van de huidige regels volledig gebruikmaken van het maximum van 9 maanden zouden nu kunnen beslissen dat asielzoekers die op hun grondgebied worden herplaatst, de mogelijkheid krijgen om te werken. Voorts kunnen lange procedures de geloofwaardigheid van het systeem aantasten en tot grote onzekerheid leiden. Dit zou kunnen worden aangepakt met een **EU-systeem voor de erkenning van veilige landen van herkomst** in asielprocedures, zoals de Commissie heeft voorgesteld voor de landen van de Westelijke Balkan en voor Turkije. Een dergelijk systeem zou zeer dienstig zijn voor het identificeren van de personen die het meeste nood hebben aan bescherming.

De inspanningen op dit gebied moeten er onder meer voor zorgen dat de Unie paraat staat indien er zich een nieuwe situatie van uitzonderlijke druk voordoet, vergelijkbaar met de situatie dit jaar. In het kader daarvan heeft de Commissie naast de twee voorstellen voor noodherplaatsing een wijziging voorgesteld voor de instelling van een **mechanisme om in crisissituaties waarbij de toepassing van het Dublinsysteem in het gedrang komt, personen die duidelijk internationale bescherming nodig hebben, te herplaatsen**. Dit voorstel¹⁷ moet snel worden goedgekeurd.

(ii) Voor de geloofwaardigheid van het stelsel is het onder meer van belang dat personen die niet in aanmerking komen voor internationale bescherming, terugkeren naar hun land van herkomst. Volledige uitvoering van de maatregelen van het recente **actieplan van de Commissie over terugkeer¹⁸** zou de geloofwaardigheid van de terugkeerregeling van de EU herstellen. Hiervoor is een tweeledige aanpak nodig. Op EU-niveau moet de informatie-uitwisseling beter, moeten de middelen voor het EU- en het nationale niveau worden verhoogd, moet de rol van Frontex worden uitgebreid en moet in de betrekkingen met derde landen nieuwe nadruk worden gelegd op terugkeer. Op nationaal niveau moet ervoor worden gezorgd dat de bestaande regels effectief worden toegepast en dat terugkeerbesluiten worden uitgevoerd.

(iii) De EU moet de problemen onder ogen zien waarmee de lidstaten aan de buitengrenzen van de Unie worden geconfronteerd. De buitengrenzen vormen het belangrijkste element voor de stabiliteit van het hele migratie- en asielbeleid. Een sterke buitengrens maakt het mogelijk de binnengrenzen in het Schengengebied te openen en het vrije verkeer van personen te garanderen. Daarom moeten we nauw samenwerken bij het buitengrenzenbeheer. Frontex moet worden versterkt, het mandaat ervan moet worden verruimd en er moet een volledig operationele **Europese grens- en kustwacht** worden ontwikkeld. Dat moet de bescherming

¹⁶ Verordening (EU) nr. 604/2013 van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking).

¹⁷ COM(2015) 450 van 9 september 2015.

¹⁸ COM(2015) 453 van 9 september 2015.

van de buitengrenzen van de EU versterken en de EU beter in staat stellen om bij een crisis snel middelen in te zetten.

(iv) Voor een ordelijk en billijk migratiebeheer moet de aandacht worden verlegd naar het behandelen van verzoeken van migranten vóór zij de gevaarlijke tocht naar Europa ondernemen, of het nu gaat om vluchtelingen die waarschijnlijk voor internationale bescherming in aanmerking komen, migranten die gebruik willen maken van legale migratieregelingen of personen die het risico nemen om naar de EU te trekken maar naar hun land van herkomst worden teruggestuurd. Om doeltreffend te zijn, moet de aanpak gericht zijn op de Europese traditie van humanitaire hulp via een solide, EU-brede **hervestigingsregeling**. Voortbouwend op de ervaring met de huidige regeling en zoals uiteengezet in de Europese migratieagenda zal de Commissie een voorstel uitwerken voor een gestructureerd systeem dat zorgt voor een collectieve aanpak van hervestiging bij zware vluchtelingencrises. Een consistentere aanpak en een gezamenlijke EU-inspanning zullen tonen dat de EU in staat is om te doen wat nodig is. Vluchtelingen zouden dan ook zien dat zij er beter aan doen om de gevestigde UNHCR-kanalen te gebruiken. Om ervoor te zorgen dat migranten die wachten op hun hervestiging in passende omstandigheden worden opgevangen en dat hun rechten ten volle worden geëerbiedigd, en wel zo dicht mogelijk bij hun thuis, zullen intensieve ondersteunende maatregelen nodig zijn.

(v) De langetermijnaanpak moet **legale migratiemogelijkheden** omvatten. Legale migratiemogelijkheden passen in het kader van de instelling van een solide systeem voor migratiebeheer en zijn essentieel om ervoor te zorgen dat migratie niet langer als een probleem wordt beschouwd, maar als een kans voor een continent dat een sterke bevolkingsafname kent.

<i>Belangrijke maatregelen die de Commissie tegen maart 2016 moet nemen</i>	<ul style="list-style-type: none">• ambitieuze maatregelen voor de oprichting van een Europese grens- en kustwacht en uitbreiding van het mandaat van Frontex (december 2015);• een pakket inzake legale migratie opstellen, inclusief een herziening van de blauwkaartregeling (maart 2016);• verdere hervorming van de Dublinverordening (maart 2016);• een voorstel voor een gestructureerde hervestigingsregeling indienen (maart 2016);• een geactualiseerde strategie inzake mensenhandel presenteren (maart 2016).
--	---

V. CONCLUSIE

Sinds begin dit jaar zijn bijna 500 000 mensen naar Europa getrokken, en deze trend zal zich nog voortzetten.

De Europese Commissie streeft consequent naar een gecoördineerde Europese respons op het gebied van vluchtelingen en migratie. We hebben in korte tijd al veel bereikt.

De staatshoofden en regeringsleiders die vandaag in het kader van de Europese Raad bijeenkomen, moeten de inspanningen nu bevestigen door overeenstemming te bereiken over de bijgevoegde prioritaire maatregelen en door deze onverwijld uit te voeren.

Lijst van bijlagen

- I. Prioritaire maatregelen in het kader van de Europese migratieagenda, uit te voeren in de komende zes maanden
- II. Ondersteuningsteams voor migratiebeheer in hotspots
- III. Mechanisme voor snelle-grensinterventieteams
- IV. Financiële steun aan de lidstaten uit het Fonds voor asiel, migratie en integratie en het Fonds voor interne veiligheid
- V. Bijdragen van de lidstaten en de Commissie aan het Wereldvoedselprogramma
- VI. Het regionale trustfonds van de EU voor de Syrische crisis (Madadfonds)
- VII. Uitvoering van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel